

מ"ת 12927/09 - מדינת ישראל נגד איליה פטרוקוביץ', מאיר לוי, משה חנוכה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 14-09-12927 מדינת ישראל נ' פטרוקוביץ'(עוצר) ואות'
בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן
ה המבקש מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אורן גולדשטיין
נגד המשיבים
1. איליה פטרוקוביץ' (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד אלכס גפני
2. מאיר לוי (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי
3. משה חנוכה (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרם של שלושת המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

נגד המשיבים הוגש כתוב אישום בגין עבירות של תקיפה בנسبות מחמירות ממנייע גזעני וחבלה מחד ברכב ממנייע גזעני.

בכתב האישום נטען, כי ביום 14.8.23, סמוך לשעה 04:00, עצר המשיב מס' 1 מונית, כאשר לפתע נכנסו למונית המשיבים 2 ו-3. עם תחילת הנסיעה החלו המשיבים 2 ו-3 להתווכח באשר ליעד הנסיעה. המשיב מס' 1 רצה לעשן במוניות, והמתلون ביקש שלא יעשה כן. המשיב מס' 1 הגביר את עצמת הרדי במונית והמשיבים כולם התחללו לצחוק על המתلون.

טען, כי בעת שהמונית הייתה ברוח' עזה, החלו המשיבים להשמיע קרייאות גזעניות כלפי המתلون בשל היותו ערבי וכי המשיב מס' 1 הכה את המתلون והדף את ראשו.

המתلون חש מאויים והוציא את הטלפון הנייד כדי להרטיע את המשיבים. בשלב זה, המשיכו המשיבים כולם לתקוף פעם נספת את המתلون באגראפים ולקלל אותו על רקע היותו ערבי.

בעקבות המכחות שספג, נמלט המתلون מהמונית. בשלב זה יצאו המשיבים מהמונית, המשיב 3 רדף אחרי המתلون והרחקו מהמקום. לאחר מכן, בעטו המשיבים במונית, המשיב 1 נעמד על מכסה המונע של המונית, בעט בשמשה הקדמית וגרם לפיצוצה.

עמוד 1

לאחר מכן, ברחו שלושת המשיבים מהמקום.

בסיוף לכתב האישום נטען, כי כתוצאה ממיעוטם של המשיבים, נגרמו למATALON מכות ישות בראשו ונפיחות באכבע יד ימין ולמנוגת נגרם נזק בשווי של 1,300 ₪.

בישיבה ביום 11.9.14, הסכימו הצדדים, כי קיימות ראיות לכואורה וכן קיימת עילת מעצר. כמו כן, הוסכם, כי יוזמן תסוקיר שירות מבחן "מבל'י להתחביב להמלצותיו, שיבחן אפשרות שחרור המשיבים לחלופת מעצר".

אשר למשיב מס' 1 - שירות המבחן התרשם, כי המשיב, בן 23, חבר לנעור בסיכון ואימץ דפוסי חסיבה והתנהגות של עובי חוק, מעורבות פלילית ושימוש לרעה בסמים ובאלכוהול. כמו כן, צוין בתסוקיר, כי קיימים鄙וים בעיות שליטה וקווי התנהגות תוקפניים. שירות המבחן התרשם, כי הוריו של המשיב 1 התקשו בהצבת גבולות לבנם. בנוסף צוין שירות המבחן, כי מרישומו הפלילי של המשיב עולה, כי הוא נידון בשנת 2010 בבית המשפט לנעור בגין עבירות אחזקת סמים לצריכה עצמית וכי פתוחים נגדו תיקים נוספים, כאשר אחד מהם הוגש זה לא מכבר כתוב אישום בגין התפרצויות למקום מגוריים וניסיון לגניבתה.

בהתיחסו לגורמי הסיכון צוין שירות המבחן, בין היתר, את העובדה, כי המשיב מס' 1 ממשיך בביצוע עבירות פליליות על אף צו פיקוח ותוכנית שייקום.

במסفو של תסוקיר, צוין שירות המבחן, כי הוא מתרשם מרמת סיכון גבוהה להישנות עבירות על החוק ומעורבות בהתנהגות פוגענית כלפי אחרים.

שירות המבחן גם קבע, כי קיימים קושי בחלופת מעצר בפיקוח האם והסבירה (בת 75).

ב"כ המשיב מס' 1 ציין, כי ההחלטה אם לשחרר לחלופת מעצר אם לאו, נתונה לשיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט ולא של שירות המבחן והציג פסיקה לפיה, שוחררו נאשמים בתיקים חמורים יותר.

ב"כ המבקשת חזר וציין, כי גם אם היה מדובר בתסוקיר חיובי, לא יהיה זה נכון לשחרר את המשיב והזכיר שאימנו של המשיב מס' 1 הינה עדת תביעה בתיק.

נכון הדבר, כי ההחלטה הסופית לגבי הערכבים ו/או המפקחים, נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט ואולם, כידוע, שירות המבחן הינו גורם מڪוציא האמון על בחינת התאמתה של חלופת מעצר לנאים ספציפי ונדרשים טעימים ממשוואותים וכבדי משקל על מנת לסתות מהמלצות שליליות הקבועות בתסוקיר (ראה: בש"פ 352/11 מיום 25.1.11 החלתת כב' השופט ע' פוגלמן, בש"פ 3286/07, מיום 16.4.07, החלתת כב' השופט א' חיוט).

אשר למשיב מס' 2: שירות המבחן ציין, כי הינו כבן 25, וכי לחובתו ארבע הרשעות קודמות, שתיים מהן בגין אלימות, אחת בעבירה על פקודת זכויות יוצרים ואחת במהלך שירותו הצבאי בגין עבירות אלימות.

המשיב מס' 2 נידון לתקופות מאסר שונות, האחרונה שבנה מיום 16.1.12 בו הוטל עליו מאסר למשך שלושה חודשים אשר בוצע בעבודות שירות (הורשע בתקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו ובתקיפת סתם).

שירות המבחן ציין, כי למשיב מס' 2 קיימת בעיה של אלימות ושליטה בכיסים והעיר, כי "**קיימת רמת סיכון בינונית - גבואה להישנות התנהגות אלימה**".

כמו כן, התרשם שירות המבחן, כי אימו ו אחיו אינם בעלי סמכות מספקת להשגיח על המשיב ובסופה של תסקירות, נמנעה שירות המבחן מהמליצה.

ב"כ המשיב מס' 2 הצטרכף לטענותיו של ב"כ המשיב מס' 1 וטען, כי מדובר באירוע נקודתי, לא מתוכנן וכי "**היו מספר אנשים ששתו אלכוהול זהה לא בסדר שבוצעו העבירות, אבל צריך לשים את זה בkontext הרاوي**".

גם ב"כ המשיב 2 תקף את תסקירות שירות המבחן בטענה, כי הוא מתקשה להבין את התרשםותו השלילית של שירות המבחן מהמקחים המוצעים.

אשר למשיב 3 שירות המבחן ציין, כי מדובר ברוק כבן 25, אשר השחרר לפני כ-7 חודשים ממאסר ממושך לתקופה של 20 חודשים.

שירות המבחן ציין את הרשעותיו הקודמות של המשיב והעיר, כי "**בנסיבות הקיימות קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פוגענית. הערכתו זו מבוססת על מאפייני אישיותו, חוסר יציבותו במסגרות השונות במשך שנים, העדר עוגנים משמעותיים בחיי והתרשמותנו כי ההליכים המשפטיים והמשפטיים אינם מהווים גורם הרתעתי בעבורי**".

שירות המבחן גם ציין, כי הוריו של המשיב הודיעו, כי אינם פנויים לפיקוח על בנים וכי הוצאה חלופה לא ברורה בחווה מסויימת.

למשיב 3 הרשעות קודמות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, תקיפת שוטר, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, סחר בסמים ועוד.

ב"כ המשיב 3 ביקש להגיש תסקירות משלים כדי לבדוק מעצר בחווה בשבוע שעבר, אך לא הציג פרטים עד לרגע זה

לגביו מהות החלופה.

אצין, כי לגבי המשיב 3 ספק גדול בעיני אם הייתי מקבל חלופת מעצר.

לפני ימים אחדים, קיבל כב' השופט י' עמית את עורך המדינה לשחרר בערבות נאים שהואשם בתקיפה אכזרית של שני ערבים בירושלים,

כב' השופט י' עמית התייחס למעשה שנעשה על רקע גזעני ואת קיומה של עילית מעצר בעבירות אלימות על רקע גזעני, תוך שהוא מזכיר דבריו של כב' השופט נ' הנדל בבש"פ 5959/14 **אסרף נ' מדינת ישראל**, מיום 21.9.2014:

"בעבירות מעין אלו - שילוב של אלימות ומניע גזעני, קיימת מסוכנות. תגובה גוררת תגובה. אין להשלים עם התופעה לא רק בשל הכינוי שבה; לא יהא זה בבחינת תגלית לומר, כי העניין הוא נפיץ. במובן זה, העבירה דומה לעבירה הוצאה - תחילתה ברורה וסופה סימן שאלה מטריד".

כב' השופט י' עמית קבע, כי בדיקת החלופה נעשית על רקע המעשים המוחסנים לנאים, המפקחים המוצעים, ומכלול הנסיבות הקשורות בנאים עצמוות מתן משקל, בין היתר, לעבר הפלילי ולتسקיר שירות המבחן.

סוף דבר - בהתחשב בנסיבות העבירות, בעילת המסוכנות הגבוהה, בעבר הפלילי ובתשķירים השליליים, אני נעתר לבקשת ומאיר את מעיצריו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

העתק ההחלטה ישלח לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ה, 05 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.